

Декларација на жените

Декларација за полого-базираните права на жените

За реafirмирање на полого-базираните права на жените, вклучително и правата на жените на физички и репродуктивен интегритет и елиминација на сите форми на дискриминација врз жените и девојчињата кои се резултат на замена на категоријата пол со онаа на „родов идентитет“ и од „сурогат“ мајчинството и сродните практики.

Вовед

Оваа Декларација ги реafirмира полого-базираните права на жените, утврдени во Конвенцијата за елиминирање на сите форми на дискриминација на жените, донесена од Генералното собрание на Обединетите нации на 18 декември 1979 година (CEDAW), понатаму развиени во Општите препораки на комитетот на CEDAW и, усвоени, меѓу другото, во Декларацијата на Обединетите нации за елиминација на насилството врз жените 1993 година (UNDEVW).

Член 1 од CEDAW ја дефинира дискриминација врз жените како: „секоја разлика, исклучување или ограничување во поглед на полот, што има за последица или цел да го загрози или оневозможи признавањето, остварувањето или вршењето од страна на жените на човековите права и основните слободи на политичко, економско, општествено, културно и граѓанско или друго поле, без оглед на нивната брачна состојба, врз основа на рамноправност на мажите и жените.“

Обединетите нации го дефинираат полот како: „физички и биолошки карактеристики што ги разликуваат мажите од жените.“(Речник за родова еднаквост, UN Women)

CEDAW ги обврзува државите потписнички „да ги преземат сите погодни мерки, вклучувајќи ги и законодавните, заради измена или укинување на постојните закони, прописи, обичаи и практика, што претставуваат дискриминација на жените.“ (Член 2 (f)); и да ги преземат, во сите области, „сите погодни мерки, вклучувајќи ги законодавните, заради обезбедување целосен развој и напредок на жените, за да им се гарантира остварување и уживање на правата на човекот и на основните слободи, рамноправно со мажите“. (Член 3)

Во областа на човековите права, одамна е сфатено дека стереотипните полови улоги на мажите и жените се основен аспект на нееднаквоста на жените и мора да се отстранат.

Член 5 од CEDAW произнесува: „Државите членки ги преземаат сите погодни мерки:

(а) заради измена на општествените и културните обичаи во поглед на однесувањето на мажите и жените за да се отстранат предрасудите, како и вообичаената и секоја друга практика заснована врз сфаќањето за инфериорноста или супериорноста на едниот или другиот пол или за традиционалната улога на мажите односно на жените;“

Род се однесува на „улогите, однесувањето, активностите и атрибутите што одредено општество во одредено време ги смета за соодветни за мажите и жените... Овие атрибути, можности и врски се конструирани од страна на општеството и се учат преку процесите на социјализација.“ (Речник за родова еднаквост, UN Women).

Неодамнешните измени со кои се заменува референирањето на категоријата пол, кој е биолошки, со јазикот на „род“, што се однесува на стереотипни полови улоги, во документите, стратегиите и дејствувањето на Обединетите нации, доведоа до забуна што на крај ризикува да ја поткопа заштитата на човековите права на жените.

Забуната помеѓу пол и „род“ придонесе за зголемена прифатливост на идејата за вродени „родови идентитети“ и доведе до промоција на правото на заштита на таквите „идентитети“, што на крајот доведе до ерозија на придобивките создадени од жените во текот на децении. Правата на жените, кои се постигнати врз основа на пол, сега се нарушени со вметнувањето на поими како „родов идентитет“ и „Сексуални ориентации и родови идентитети (SOGIES)“ во меѓународни документи

Правата на сексуална ориентација се неопходни при елиминирање на дискриминацијата врз оние кои сексуално ги привлекуваат лица од ист пол. Правата кои се однесуваат на сексуалната ориентација се компатибилни со полово-базираните права на жените и се неопходни за да им се овозможи на лезбијките, чија сексуална ориентација е кон други жени, целосно да ги искористат своите права полово-базирани права.

Сепак, концептот на „родов идентитет“ создава општествено конструирани стереотипи, кои ја организираат и одржуваат нееднаквоста на жените, во суштински и вродени услови, со што се поткопуваат полово-базираните женски права.

На пример, Начелата од Јогјакарта велат дека,

„Родовиот идентитет се однесува на длабокото внатрешно и индивидуално чувство и искуство на род кај секоја личност, кое може или не може да одговара на полот доделен на раѓање, вклучувајќи го и личното чувство на телото (што може да вклучува доброволна модификација на телесната појава или функција со медицински, хируршки или други средства) и други родови изразувања, вклучително и облекување, говор и маниризми.“ (Начела од Јогјакарта: Начела за спроведување на правото за меѓународни човекови права во однос на сексуалната ориентација и родовиот идентитет, март 2007 година).

Правото на поединци да се облекуваат и да се претставуваат по сопстен избор, е компатибилно со полово-базираните права на жените.

Сепак, концептот на „родов идентитет“ им овозможи на мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“, со закон, политика и практика да тврдат дека тие се членови на категоријата жени, што е категорија заснована врз пол.

Општата препорака бр. 35 на CEDAW забележува дека, „Општата препорака бр. 28 за основните обврски на државите потписнички според член 2 од Конвенцијата, како и општата препорака бр. 33 за пристап на жените до правда потврдува дека дискриминацијата врз жените е неразделно поврзана со други фактори кои влијаат на нивните животи. Правосудството на Комитетот нагласува дека тие може да вклучуваат и... да се биде лезбијка. (II, 12).

Концептот на „родов идентитет“ се користи за оспорување на правата на поединци да ја дефинираат својата сексуална ориентација врз основа на пол, а не на „родов идентитет“, овозможувајќи им на мажите кои тврдат дека поседуваат женски „родов идентитет“ да се бараат да бидат вклучени во категоријата лезбијка, која е категорија базирана на пол. Ова ги нарушува полово-базираните права на лезбијките и претставува форма на дискриминација врз жените.

Некои мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“, бараат да бидат вклучени во правната категорија мајка. CEDAW ги потенцира правата на мајките и „општественото значење на мајчинството“. Мајчинските права и услуги

се засноваат на уникатниот капацитет на жената да забременат и раѓаат деца. Вклучувањето на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во законската категорија на мајката го еродира општественото значење на мајчинството и ги загрозува мајчинските права кои ги гарантира CEDAW.

Во Пекиншката Декларација и Платформа за акција (1995) се наведува дека,

„Експлицитното признавање и потврдување на правото на сите жени да ги контролираат сите аспекти на нивното здравје, особено нивната сопствена плодност, е основно за нивното зајакнување“. (Анекс 1, 17).

Ова право е нарушено со употреба на „сурогат“ мајчинството, кое го експлоатира и комодифицира репродуктивниот капацитет на жените. Експлоатацијата и комодификацијата на репродуктивниот капацитет на жените, исто така, поддржува медицински истражувања, кои имаат за цел да им овозможат на мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ да забременат и раѓаат деца. Вклучувањето на мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во правните категории на жени, лезбијки и мајки, се заканува дека ќе ги отстрани сите значења на овие категории, бидејќи тоа претставува негирање на биолошката реалност врз која се засновани статусот на жената, лезбијката и мајката.

Организациите кои го промовираат концептот на „родов идентитет“ го оспоруваат правото на жените и девојчињата да се дефинираат врз основа на пол и да се соберат и организираат врз основа на нивните заеднички интереси како пол. Ова вклучува оспорување на правата на лезбијките да ја дефинираат својата сексуална ориентација врз основа на пол наместо „родов идентитет“ и да се соберат и организираат врз основа на нивната заедничка сексуална ориентација.

Во многу земји државните агенции, јавните тела и приватните организации се обидуваат да ги принудат луѓето да ги препознаат и да се обраќаат на лицата врз основа на „родов идентитет“, а не на пол. Овие случувања претставуваат форми на дискриминација врз жените и ги поткопуваат правата на жените на слобода на изразување, слобода на верување и слобода на собирање.

На мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ им е овозможено да пристапат до можностите и заштитите кои се наменети на жените. Ова претставува форма на дискриминација врз жените и ги загрозува основните права на жените на безбедност, достоинство и еднаквост.

Членот 7 од CEDAW ја потврдува важноста на мерките за елиминирање на дискриминацијата врз жените во политичкиот и јавниот живот, а член 4 ја потврдува важноста на привремените специјални мерки за забрзување на де факто еднаквоста меѓу мажите и жените. Кога мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ ќе бидат примени во квоти за учество на жени и други специјални мерки со цел да се зголеми учеството на жените во политичкиот и јавниот живот, се нарушува целта на ваквите посебни мерки за постигнување еднаквост на жените.

Член 10 (е) од CEDAW ги повикува државите потписнички да обезбедат жените да имаат исти можности како и мажите, да учествуваат активно во спортот и физичкото образование. Поради физиолошките разлики меѓу жените и мажите, остварувањето на ова право од страна на жените бара одредени спортски активности да бидат еднополови. Кога на мажите кои тврдат дека имаат женски „родови идентитети“ им е овозможено да учествуваат во спортски активности наменети за жените, жените се ставени во неповолна натпреварувачка положба и може да бидат подложени на зголемен ризик од физичка повреда. Ова ја поткопува можноста на жените и девојчињата да имаат исти можности како мажите да учествуваат во спорт, и затоа претставува форма на дискриминација врз жените и девојчињата, што треба да се елиминира.

Во областа на човековите права е одамна сфатено дека насилството врз жените и девојчињата е универзално ендемично и е еден од клучните општествени механизми со кои жените се присилени во подредена положба во споредба со мажите.

Декларацијата на Обединетите нации за елиминација на насилството врз жените признава дека,

„насилството врз жените е манифестација на историски нееднаквите односи на моќ меѓу жените и мажите, што довеле до доминација и дискриминација врз жените од страна на мажите и до спречување на целосното напредување на жените и дека насилството врз жените е еден од главните општествени механизми со кој жените се принудуваат на потчинета положба во однос на мажите“.

Оваа доминација и дискриминација се заснова на пол, а не на „родов идентитет“.

Соединувањето на категоријата пол со категоријата „родов идентитет“ ја попречува заштитата на жените и девојчињата од насилство извршено врз нив од страна на мажи и момчиња. Сè повеќе им овозможува на мажите кои сметаат дека имаат женски „родов идентитет“ да бараат пристап до услуги и простори за поддршка на жртви наменети за жените, и како корисници, и како даватели на услуги. Ова вклучува посебни еднополови провизориуми за жени и девојчиња кои биле подложени на насилство, како што се засолништа и здравствени установи. Исто така, вклучува и други услуги во кои провизионирањето на еднополови услуги е клучно за промовирање на физичката безбедност, здравјето, приватноста и достоинството на жените и девојчињата. Присуството на мажи во женски еднополови простори и услуги ја поткопува улогата на овие услуги во заштитата на жените и девојчињата и може да ги направи жените и девојчињата ранливи на насилни мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

Комитетот на CEDAW во својата општа препорака 35 ја нагласува важноста за прибирање податоци и составување статистики во врска со распространетоста на различните форми на насилство врз жените во однос на развивање на делотворни мерки за спречување и надоместување на ваквото насилство.

„Податоци расчленети според пол се податоци кои се класифицирани според полот, презентирајќи информации одделно за мажи и жени, момчиња и девојчиња. Податоците расчленети според пол ги одразуваат улогите, вистинските ситуации, општите услови за жените и мажите, девојчињата и момчињата во секој аспект на општеството. ... Кога податоците не се расчленети според пол, потешко е да се идентификуваат вистинските и потенцијалните нееднаквости.“ (UN Women, Речник за родова еднаквост).

Спојувањето на полот со „родовиот идентитет“ води до прибирање на податоци за насилство врз жени и девојчиња кои се неточни и погрешни, затоа што ги идентификуваат сторителите на насилство врз основа на „родовиот идентитет“, а не на нивниот пол. Ова создава значителна пречка за развој на делотворни закони, политики, стратегии и активности насочени кон елиминација на насилството врз жените и девојчињата.

Концептот на "родов идентитет" се повеќе се користи за "пренамена на родот" на деца кои не се конформираат со половите стереотипи или на кои им е дијагностицирана родова дисфорија. Медицински интервенции кои носат висок ризик од долгорочни штетни последици на физичкото или психичкото здравје на детето, како што е употребата на хормони кои го потиснуваат пубертетот, како и

хормони од спротивниот пол или операција, се користат на деца кои не се доволно возрасни за да дадат целосна, слободна и информирана согласност. Ваквите медицински интервенции можат да предизвикаат низа на трајни штетни ефекти на физичкото здравје, вклучувајќи неплодност, како и негативни ефекти на психичкото здравје.

Преамбула

Се повикуваме на заложбата за еднакви права и инхерентно човечко достоинство на жените и мажите и други начела и принципи содржани во Повелбата на Обединетите нации, Универзалната декларација за човекови права и други меѓународни инструменти за човекови права, особено Конвенцијата на ООН за елиминирање на сите форми на дискриминација врз жените (CEDAW) и Конвенцијата на Обединетите нации за правата на детето (UNCRC), како и Декларацијата на Обединетите нации за елиминирање на насилството врз жените, Декларацијата на Обединетите нации за правото на развој, Декларација на Обединетите нации за правата на домородните народи, Конвенцијата на Советот на Европа за спречување и борба против насилството врз жените и семејното насилство („Истанбулска конвенција“), Протоколот кон Африканската повелба за човекови и народни права за правата на жените во Африка („Протокол на Мапуто“) и Меѓуамериканската конвенција за спречување, казнување и искоренување на насилството врз жените („Belem do Para конвенција“).

Повторно ја потврдуваме заложбата да се обезбеди целосно спроведување на човековите права на жените и девојчињата како неотуѓив, интегрален и неделив дел од сите човекови права и основни слободи.

Го признаваме консензусот и напредокот постигнат на претходните светски конференции и самити на Обединетите нации, вклучително и Меѓународната година на жената во Мексико Сити во 1975 година, Декадата за жени на Обединетите нации во Копенхаген во 1980 година, Декадата за жени на Обединетите нации во Најроби во 1985 година, Светскиот самит за деца во Њујорк во 1990 година, Самитот за планетата Земјата, животна средина и развој во Рио де Женеиро во 1992 година, Светската конференција за човекови права во Виена во 1993 година, Меѓународна конференција за население и развој во Каиро во 1994 година, Светски самит на социјален развој во Копенхаген во 1995 година и

Светската конференција за жени во Пекинг во 1995 година, со цел постигнување на еднаквост, развој и мир.

Препознаваме дека во првите децении во пристапот за човекови права на Обединетите нации, се содржеше јасно разбирање дека дискриминацијата врз жените се заснова на пол.

Забележуваме дека договорите, политиките, стратегиите, активностите и документите за човекови права на Обединетите нации признаваат дека стереотипите за улогите на половите, кои сега почесто се нарекуваат „родови стереотипи“, се штетни за жените и девојчињата.

Препознаваме дека јасниот концепт на стереотипи за улогите на половите, сега е ставен во забуна со употребата на јазикот на родот.

Изразуваме загриженост дека концептот на „родов идентитет“ е вграден во многу влијателни, но необврзувачки, меѓународни документи за човекови права.

Забележуваме дека употребата на јазикот на „родот“ наместо на полот, овозможи развој на концепт на „родов идентитет“ во кој половите стереотипи се сметаат за вродени и суштински, што пак формираше основа на ерозија на придобивките во човековите права на жените и девојчињата.

Изразуваме загриженост дека мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ бараат да бидат вклучени во категоријата на жени со закон, политика и практика и дека ова резултира во ерозија на човековите права на жените.

Изразуваме загриженост дека мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ бараат да биде вклучено во закон, политика и практика дека сексуалната ориентација се заснова на „родов идентитет“, а не на пол, и сакаат да бидат вклучени во категоријата на лезбијки; и дека ова резултира во ерозија на половите човекови права на лезбијките.

Изразуваме загриженост дека некои мажи кои тврдат женски родов идентитет, бараат да бидат вклучени во правната категорија на мајка во закон, политика и практика и дека таквото вклучување го уништува општественото значење на мајчинството и ги поткопува правата на мајката.

Изразуваме загриженост за експлоатацијата и комодификацијата на репродуктивните способности на жената на кои се темели „сурогат“ мајчинството.

Изразуваме загриженост за експлоатацијата и комодификацијата на репродуктивните способности на жената на кои се темелат медицинските истражувања кои имаат за цел да им овозможат на мажите да забременат и раѓаат деца.

Изразуваме загриженост дека организациите кои го промовираат концептот на „родов идентитет“ се обидуваат да го ограничат правото на имање и изразување на мислењата за „родовиот идентитет“ преку промоција на обидите на државните агенции, јавните тела и приватните организации да користат санкции и казни за да ги принудат лицата да идентификуваат поединци врз основа на „родов идентитет“, а не на пол.

Изразуваме загриженост дека концептот на „родов идентитет“ се користи за да се загрози правото на жените и девојчињата да се соберат и здружат како жени и девојчиња на основа на нивниот пол, без да вклучат мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

Изразуваме загриженост дека концептот на „родов идентитет“ се користи за да се загрози правото на лезбијките да ја дефинираат својата сексуална ориентација врз основа на пол, да се соберат и здружат врз основа на нивната заедничка сексуална ориентација, без да вклучат мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

Изразуваме загриженост дека вклучувањето на мажи и момчиња кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во натпревари и награди наменети за жени и девојчиња, вклучително и спортови од натпреварувачки карактер и стипендии, претставува дискриминација врз жените и девојчињата.

Изразуваме загриженост дека спојувањето на сексот и „родовиот идентитет“ води кон евидентирање на неточни и наведувачки податоци што се користат при планирање на закони, политики и активности поврзани со вработување, еднаква плата, политичко учество и дистрибуција на државни средства, меѓу другото, и со тоа, спречување на делотворни мерки насочени кон елиминирање на сите форми на дискриминација врз жените и девојчињата и промовирање на напредокот на жените и девојчињата во општеството.

Изразуваме загриженост дека политиките засновани врз концептот за „родов идентитет“ ги користат државните агенции, јавните тела и приватните организации на начини на кои се загрозува опстанокот на услугите кои се наменети само за жени, вклучително и поддршка на жртви и здравствени услуги.

Изразуваме загриженост дека концептот на „родов идентитет“ се користи за да се оправда упадокот на мажи и момчиња во еднополови простори, чија цел е заштита на безбедноста, приватноста и достоинството на жените и девојчињата и поддршка на жени и девојчиња кои биле подложени на насилство.

Изразуваме загриженост дека спојувањето на полот и „родовиот идентитет“ води кон евидентирање на неточни и наведувачки податоци за насилството врз жените и девојчињата, со што се спречува развојот на делотворни мерки насочени кон елиминирање на ваквото насилство.

Изразуваме загриженост дека концептот на „родов идентитет“ се користи за да се прикрие полот на сторителите на полови злосторства, како што се силување и други сексуални престапи, со што се спречуваат делотворните мерки насочени кон намалување на ваквите кривични дела.

Изразуваме загриженост дека бришењето на активности, стратегии и политики базирани на пол за жени и девојчиња ќе ја поткопа повеќедецениската работа на Обединетите нации да се признае важноста на услугите за жени во зоните на катастрофи, бегалските кампови и затворите и во кој било контекст кога употребата на објекти за двата пола би била закана за безбедноста, достоинството и заштитата на жените и девојчињата, а особено на ранливите жени и девојчиња.

Нагласуваме дека концептот на „родов идентитет“ е посебно развиен од постмодерни и „квир теории“ на Западот и се шири преку моќни организации на меѓународно ниво, вклучително и во земји каде терминот „род“ не постои во локалните јазици и не може лесно да се разбере.

Признаваме дека Конвенцијата на Обединетите нации за правата на детето наведува дека, за целите на Конвенцијата, дете е секое човечко суштество под 18-годишна возраст; и дека во Декларацијата за правата на детето 1959 година се вели дека,

„На детето поради неговата физичка и ментална незрелост му е потребна посебна заштита и грижа, вклучувајќи соодветна правна заштита“.

Признаваме дека Конвенцијата на Обединетите нации за правата на детето (член 3) наведува дека, во сите активности кои се однесуваат на децата, од примарно значење се интересите на детето.

Забележуваме дека концептот на „родов идентитет“ сè повеќе се користи за „пренамена на родот“ на деца кои не се прилагодуваат на стереотипите за улогите на половите или на кои им е дијагностицирана родова дисфорија и дека кај децата се користат медицински интервенции кои носат голем ризик од долгорочни негативни последици врз физичкото и психичкото здравје на детето, како што е употребата на хормони кои ги потиснуваат пубертетот, хормони од спротивниот пол и операции. Децата не се развојно компетентни да дадат целосна, слободна и информирана согласност за ваквите интервенции, кои можат да доведат до трајни штетни последици, вклучително и неплодност.

Признаваме дека употребата на лекови кои го потиснуваат пубертетот, хормони од спротивниот пол и операции кај децата, се нови штетни практики како што е дефинирано во Делот од Заедничката општа препорака бр. 31 на Комитетот за елиминација на дискриминацијата врз жените / Општ коментар бр. 18 од Комитетот за правата на детето за штетни практики.

Забележуваме дека употребата на лекови кои го потиснуваат пубертетот, хормони од спротивниот пол и операции кај децата ги исполнуваат четирите критериуми за утврдување на штетни практики бидејќи:

(а) Овие практики претставуваат негирање на достоинството и интегритетот на поединото дете и кршење на човековите права и основните слободи загарантирани во двете Конвенции, со вклучување на медицински интервенции кои носат голем ризик од долгорочни штетни последици врз физичкото и психичкото здравје на децата кои не се развојно компетентни да дадат целосна, слободна и информирана согласност за ваквите медицински интервенции.

(б) Овие практики претставуваат дискриминација врз децата и се штетни во таа мера што резултираат со негативни последици за нив како индивидуи, вклучувајќи физичко, психичко, економско или општествено оштетување и/или насилство и ограничувања на нивниот капацитет целосно да учествуваат во општеството или да се развиваат и да го достигнат нивниот вистински потенцијал. Ваквите негативни последици може да вклучуваат долгорочни физички и психички здравствени проблеми, трајни штетни здравствени последици како што се

неплодност и долгорочна зависност од фармацевтски производи како што се синтетичките хормони.

(в) Ова се нови практики кои се пропишани или се одржуваат во сила преку општествени норми кои ја одржуваат машката доминација и нееднаквоста на жените и децата, врз основа на пол, род, возраст и други интерсекционални фактори, со тоа што произлегуваат од концептот на „родов идентитет“ кој се заснова на стереотипи за улогите на половите.

(г) Овие практики им се наметнуваат на децата од страна на членовите на семејството, членовите на заедницата или општеството во целост, без оглед на тоа дали жртвата дава, или е во можност да даде целосна, слободна и информирана согласност.

Изразуваме загриженост дека некои необврзувачки меѓународни документи тврдат дека децата имаат вродени ‘родови идентитети’ за кои е потребна заштита според член 8 од UNCRC на ист начин како и националниот идентитет, како дел од човековите права на детето. Ова барање се заснова на тврдењето дека децата се раѓаат „трансродови“, за кое не постои објективен научен доказ.

Член 1

Потврдуваме дека правата на жените се засноваат на категорија пол

Државите треба да ја одржуваат централноста на категоријата пол, а не „родов идентитет“, во однос на правото на жените и девојчињата да бидат ослободени од дискриминација.

(а) За целите на оваа Декларација, изразот „дискриминација на жените“ ја означува „секоја разлика, исклучување или ограничување во поглед на полот, што има за последица или цел да го загрози или оневозможи признавањето, остварувањето или вршењето од страна на жените на човековите права и основните слободи на политичко, економско, општествено, културно и граѓанско или друго поле, без оглед на нивната брачна состојба, врз основа на рамноправност на мажите и жените.“ (CEDAW, член 1)

Државите треба да препознаат дека вклучувањето на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во категоријата жени во законите, политиките и практиките претставува дискриминација врз жените со тоа што се нарушува признавањето на човековите права на жените засновани на категоријата пол. Државите треба да препознаат дека вклучувањето на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во категоријата жени, резултира во нивно вклучување во категоријата лезбијки, што претставува форма на дискриминација врз жените со нарушување на признавањето на човековите права на лезбијките засновани на категоријата пол.

(б) Државите „ги преземаат во сите области, посебно во политичката, општествената, економската и културната, сите погодни мерки, вклучувајќи ги законодавните, заради обезбедување целосен развој и напредок на жените, за да им се гарантира остварување и уживање на правата на човекот и на основните слободи, рамноправно со мажите.“ (CEDAW, член 3)

Ова треба да вклучува задржување во законите, политиките и практиката категоријата жена да означува возрасна личност од женски пол, категоријата лезбијка да означува возрасно лице од женски пол чија сексуална ориентација е кон други возрасни лица од женски пол, а категоријата мајка да означува женски родител; и исклучување на мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ од овие категории.

(а) Државите треба да „ја осудуваат дискриминацијата на жените во сите видови, согласни се да ја спроведуваат, со сите соодветни средства што им стојат на располагање и без одлагање, политиката на отстранување на дискриминација на жените“. (CEDAW, член 2)

Ова треба да вклучува елиминација на чиновите и практиките на дискриминација врз жените, што опфаќа вклучување на мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во категоријата жени. Ваквото вклучување ги уништува правата на безбедност, достоинство и еднаквост на жените.

(б) Државите треба да осигурат дека зборовите „жена“ и „девојче“ и термините што традиционално се однесуваат на женските делови на телото и телесните функции врз основа на пол, продолжуваат да бидат оние што се користат во уставните акти, законодавство, во пружењето на услуги и во политичките документи кога се однесуваат на лица од женски пол. Значењето на зборот „жена“ не треба да се менува за да се вклучат мажите.

Член 2

Ја потврдуваме природата на мајчинството како исклучиво женски статус

(а) CEDAW го нагласува „општественото значење на мајчинството“, а член 12(2) наведува дека „државните членки им обезбедуваат соодветни услуги на жените за време на бременоста, раѓањето и во периодот по раѓањето на детето“.

(б) Мајчинските права и услуги се засноваат на уникатниот капацитет на жените да забременат и раѓаат деца. Физичките и биолошките карактеристики што ги разликуваат мажите и жените значат дека женскиот репродуктивен капацитет не може да го делат мажите кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“. Државите треба да разберат дека вклучувањето на мажи кои тврдат женски „родов идентитет“ во правната категорија на мајка во закони, политики и практики и соодветното вклучување на жени кои тврдат дека имаат машки „родов идентитет“ во категоријата татко, претставуваат дискриминација врз жените со тоа што се настојува да се елиминира уникатниот статус и правата врз основа на пол на жените како мајки.

(в) Државите треба да осигурат дека зборот „мајка“ и други зборови кои традиционално се однесуваат на репродуктивните капацитети на жените врз основа на пол, продолжуваат да се користат во уставните акти, законодавство, давање услуги за мајки како и во политички документи кои се однесуваат на мајките и мајчинството. Значењето на зборот „мајка“ не треба да се менува за да вклучува мажи.

Член 3

Ги потврдуваме правата на жените и девојчињата на физички и репродуктивен интегритет

(а) Државите треба да осигурат поддршка на целосните репродуктивни права на жените и девојчињата и непречен пристап до сеопфатни репродуктивни услуги.

(б) Државите треба да препознаат дека штетните практики како што се присилна бременост и комерцијалното или алтруистичко искористување на женските репродуктивни капацитети вклучени во „сурогат“ мајчинство, се кршење на физичкиот и репродуктивниот интегритет на девојчињата и жените и треба да бидат елиминирани како форми на полово базирана дискриминација.

(в) Државите треба да препознаат дека медицинското истражување што има за цел да им овозможи на мажите да забременат и раѓаат деца е повреда на физичкиот и репродуктивниот интегритет на девојчињата и жените и треба да се елиминира како форма на полово базирана дискриминација.

Член 4

Ги потврдуваме на правата на жените на слобода на мислење и слобода на изразување

(а) Државите треба да осигурат дека жените имаат право да „имаат мислења без препреки“. (ICCPR, член 19 (1)). Ова треба да вклучува право да имаат и изразат мислење за „родовиот идентитет“ без да се бидат предмет на вознемирување, прогонување или казнување.

(б) Државите треба да го поддржуваат правото на слобода на изразување на жените, вклучително и „слободата да бараат, примаат и пренесуваат информации и идеи од сите видови, без оглед на границите, усно, писмено или печатено, во форма на уметност или преку кој било друг медиуми“. (ICCPR, член 19 (2)). Ова треба да ја вклучува слободата на комуникација на идеи за „родовиот идентитет“ без да бидат предмет на вознемирување, прогонување или казнување.

(в) Државите треба да го поддржуваат правото секој, во сите контексти, да ги опишува другите врз основа на нивниот пол, а не на нивниот „родов идентитет“. Државите треба да признаат дека обидите на државните агенции, јавните тела и приватните организации да ги принудат лицата да користат термини поврзани со „родовиот идентитет“, а не со полот, се форма на дискриминација врз жените и да преземат мерки за да се елиминира оваа форма на дискриминација.

(г) Државите треба да ја забранат секоја форма на санкционирање, гонење или казнување на лица што ги одбиваат обидите да бидат принудени да ги идентификуваат другите врз основа на „родов идентитет“, а не на пол.

Член 5

Го потврдуваме правото на жените на слобода на мирно собирање и здружување

Државите треба да ги поддржуваат правата на жените на мирно собирање и слобода на здружување со други. (ICCPR, членови 21 и 22). Ова треба да вклучува право на жените и девојчињата да се соберат и здружат како жени или девојчиња врз основа на нивниот пол и правата на лезбијките да се соберат и здружат врз основа на нивната заедничка сексуална ориентација, без вклучување на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

Член 6

Ги потврдуваме правата на жените на политичко учество врз основа на пол

(а) Државите „ги преземаат сите погодни мерки за отстранување на дискриминацијата на жените во политичкиот и јавниот живот на земјата“. (CEDAW, член 7)

Ова треба да вклучува форми на дискриминација врз жените кои се состојат од вклучување на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во категоријата жени. Сите мерки преземени за посебно подобрување на пристапот на жените до гласачкото право, правото на учество на избори, учество во формулирање на владината политика и нејзиното спроведување, одржување на јавна функција, извршување на сите јавни функции и учество во невладини организации и здруженија засегнати со јавниот и политичкиот живот, треба да се засноваат на полот и да не се прави дискриминација врз жените со вклучување на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

(б) Државите треба да осигурат дека "усвојувањето на посебни привремени мерки од страна на државите членки, што имаат за цел да се забрза остварувањето на рамноправноста на мажите и жените де факто." (CEDAW, член 4) се применува само на лица од женски пол и не се дискриминираат жените со вклучување на мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

Член 7

Ги потврдуваме правата на жените на еднакви можности со мажите да учествуваат активно во спортот и физичкото образование

Член 10 (е) од CEDAW предвидува дека државите потписнички ќе обезбедат "еднакви можности за активно занимање со спорот и физичко воспитување" за девојчињата и жените, како за момчињата и мажите. Ова треба да вклучува обезбедување на можности на девојчињата и жените да учествуваат во спортот и физичкото образование на основа само на својот пол. За да се обезбеди правичност и безбедност на жените и девојчињата, влегувањето на момчиња и мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“ во тимови, натпревари, објекти или соблекувални, меѓу другото, кои се одредени за жени и девојчиња треба да биде забрането како форма на полова дискриминација.

Член 8

Ја потврдуваме потребата за елиминација на насилството врз жените

(а) Државите треба да „работат на осигурување, во најголема изводлива мера, во смисла на достапните ресурси и, доколку е потребно, во рамките на меѓународната соработка, дека жените подложени на насилство и, доколку е соодветно, нивните деца имаат специјализирана помош, како што се рехабилитација, помош при грижа за децата и одржување, третман, советување и здравствени и социјални услуги, установи и програми, како и структури за поддршка и треба да ги преземат сите други соодветни мерки за унапредување на нивната безбедност и физичка и психичка рехабилитација.“ (UNDEVW, член 4(е))

Овие мерки треба да вклучуваат обезбедување на еднополови услуги и физички простори за на жените и девојчињата да им обезбедат безбедност,

приватност и достоинство. Без разлика дали се обезбедени од јавни или приватни установи, ваквите еднополови услуги треба да бидат распределени врз основа на пол и не на „родов идентитет“ и треба да вработуваат жени врз основа на нивниот пол, а не „родов идентитет“.

(б) Пружењето на еднополови услуги треба да вклучува, меѓу другото, и стручни услуги за жени и девојчиња кои се изложени на насилство, како што се услуги за поддршка на жртви на силување, специјализирани здравствени установи, специјализирани установи за полициска истрага и засолништа за жени и деца кои бегаат од семејно насилство или други видови на насилство. Исто така, треба да ги вклучи и сите други услуги во рамките на кои одредбите за еднополови услуги ја промовираат физичката безбедност, приватноста и достоинството на жените и девојчињата. Тие вклучуваат затвори, здравствени услуги и болнички оддели, центри за рехабилитација од злоупотреба на супстанции, сместување за бездомници, тоалети, тушеви и соблекувални и друг затворен простор каде што поединци живеат или може да се наоѓаат соблечени. Објекти за еден пол дизајнирани да ги задоволат потребите на жените и девојчињата треба да бидат барем еднакви по достапност и квалитет на оние што им се дадени на мажите и момчињата. Овие капацитети не треба да вклучуваат мажи кои тврдат дека имаат женски „родов идентитет“.

(в) Државите треба „да произведат истражувања, да собираат податоци и да состават статистики, особено во врска со семејно насилство, кои се однесуваат на распространетоста на различните форми на насилство врз жените и да охрабрат истражување за причините, природата, сериозноста и последиците од насилството врз жените и ефикасност на спроведените мерки за спречување и решавање проблемите на насилството врз жените; тие статистики и наоди од истражувањата ќе бидат јавно објавени.“(UNDEVW, член 4 (и)).

Ова треба да вклучува признание дека насилството врз жените е еден од клучните општествени механизми со кои жените како пол се присилени на подредена позиција во споредба со мажите како пол, и дека точно истражување и собирање на податоци во врска со насилството врз жените и девојчињата побарува идентификацијата на сторителите и жртвите на таквото насилство да мора да се заснова на пол, а не на „родов идентитет“.

„Податоци расчленети според пол се податоци кои се класифицирани според полот, презентирајќи информации одделно за мажи и жени, момчиња и девојчиња. Податоците расчленети според пол ги одразуваат улогите,

вистинските ситуации, општите услови за жените и мажите, девојчињата и момчињата во секој аспект на општеството. ... Кога податоците не се расчленети според пол, потешко е да се идентификуваат вистинските и потенцијалните нееднаквости." (UN Women, Речник за родова еднаквост).

(г) Државите треба "да вклучуваат анализи изготвени од страна на организации и тела на системот на општествени трендови и проблеми на Обединетите нации, како што се периодични извештаи за светската општествена состојба, испитување на трендовите на насилство врз жените". (UNDEVW, член 5 (г)). Ова би ги обврзало државите да осигурат дека идентитетите на сторителите и жртвите на насилство врз жени и девојчиња се евидентираат врз основа на пол и не на „родов идентитет“ од сите јавни тела, вклучително и полицијата, државните обвинители и судовите.

(д) Државите треба „да развијат казнени, граѓански, работни и административни санкции во домашното законодавство за да ги казнат исправат неправдите направени кон жени кои се подложени на насилство; на жените кои се подложени на насилство треба да им се обезбеди пристап до механизмите на правдата и, како што е предвидено со националното законодавство, на правични и делотворни лекови за штетата што ја претрпеле; Државите, исто така, треба да ги информираат жените за нивните права да побараат надомест преку такви механизми.“ (UNDEVW, член 4 (г)).

Ова треба да вклучува признавање на правото на жените и девојчињата точно да го опишат полот на оние кои извршиле насилство врз нив. Јавните тела, како полицијата, државните обвинители и судовите не треба да наметнуваат обврска на жртвите на насилство да ги опишат своите напаѓачи според нивниот „родов идентитет“, наместо нивниот пол.

Член 9

Ја потврдуваме потребата за заштита на правата на детето

(а) „Во сите активности што се однесуваат на децата, без оглед дали се преземени од јавни или приватни институции за социјална заштита, судови, административни органи или законодавни тела, најдобрите интереси на детето се од примарно важност“. (UNCRC, член 3(1)). Државите треба да сфатат дека медицинските интервенции насочени кон „пренамена на родот“ на децата со

употреба на лекови за сузбивање на пубертетот, хормони од спротивниот пол и операции не им служат на најдобрите интереси на децата. Децата не се развојно компетентни да дадат целосна, слободна и информирана согласност за ваквите медицински интервенции, кои носат голем ризик од долгорочни негативни последици по физичкото и психолошкото здравје на детето, а кои можат да резултираат со трајни неповолни последици, како на пр. неплодност. Државите треба да забранат употреба на такви медицински интервенции врз деца.

(б) Државите треба да сфатат дека медицинските интервенции насочени кон „пренамена на родот“ на децата со употреба на лекови и операции претставуваат нови штетни практики, како што е дефинирано во Дел V од Заедничката генерална препорака бр. 31 на Комитетот за елиминација на дискриминацијата врз жените/Општ коментар бр. 18 од Комитетот за правата на детето за штетните практики.

(в) Државите треба да воспостават процеси за прибирање и следење на податоците во врска со овие практики и да донесат и имплементираат закони со цел нивно елиминирање. Државните одредби треба да вклучуваат правна заштита и соодветна грижа за децата оштетени од ваквите практики, како и достапност на надомест на штета и обесштетување.

(г) Државите треба „да го признаат правото на детето на уживање на највисоките можни здравствени стандарди и на установи за лекување на болести и рехабилитација на здравјето“. (UNCRC, член 24). Ова треба да вклучува заштита на здравото тело на детето од употреба на лекови или операции за да се изврши третман на „пренамена на родот“.

(д) Државите треба „да осигурат институциите, услугите и објектите одговорни за грижа или заштита на децата да бидат во согласност со стандардите утврдени од надлежните органи, особено во областа на безбедноста и здравјето“. (UNCRC, член 3). Ова треба да вклучува спречување на организации кои промовираат концепт на „родов идентитет“ или изборни единици кои немаат клиничка експертиза или потекло од областа на детска психологија, да влијаат врз здравствените услуги за деца.

(ф) Државите треба „да ги почитуваат одговорностите, правата и должностите на родителите или, доколку е соодветно, правните старатели или други лица кои се легално одговорни за детето, да обезбедат, на начин што е во согласност со развојот на капацитетите на детето, соодветни насоки и упатства за

остварување на правата на детето признати во оваа Конвенција. " (UNCRC, член 5). Државите треба да им забранат на државните агенции, јавните и приватните тела, лекарите и други професионални лица за заштита на децата да преземат какви било активности што имаат за цел да ги натераат родителите да се согласат на медицински или други интервенции кои имаат за цел да го променат „родовиот идентитет“ на нивните деца.

(е) Државите треба „да го признаат правото на детето на образование, со цел на постигнување на ова право, постепено и врз основа на еднакви можности“ (UNCRC, член 28). Ова треба да го вклучува правото на детето на развој на училишни наставни програми за човековата биологија и репродукција кои се материјално точни, и да содржи информации за човековите права на луѓето со различна сексуална ориентација, земајќи ги предвид развојните способности и фазите на психолошки развој на детето.

(ж) Државите треба да обезбедат вклучување во обуките на наставници и програми за континуиран професионален развој на точен материјал за човековата биологија и репродукција, како и информации за човековите права на луѓето со различна сексуална ориентација, кои треба да вклучуваат и подбивање на половите стереотипи и хомофобијата.

(з) Државите „се согласуваат дека образованието на детето ќе биде насочено кон подготовка на детето за одговорен живот во слободно општество, во духот на разбирање, мир, толеранција и еднаквост на половите.“(UNCRC, член 29).

(с) Ова треба да вклучува мерки со кои би се осигурало дека на организациите не им е распределено државно финансирање за промовирање на полови стереотипи и концепт на „родов идентитет“ во образовните институции, бидејќи тоа претставува унапредување на дискриминацијата врз жените и девојчињата.

(и) Државите „ќе го штитат детето од сите форми на експлоатација, кои се штетни од било кој аспект за благосостојбата на детето.“ (UNCRC, член 36). Ова треба да вклучува делотворни и соодветни правни мерки со цел укинување на: традиционални и нови практики со кои се спроведуваат стереотипи за половата улога на девојчињата и момчињата; дијагностицирање и третирање на децата како „родени во погрешно тело“, кога тие не конформираат со традиционалните стереотипи за улогите на половите; идентификување на младите луѓе кои ги

привлекува истиот пол како да страдаат од родова дисфорија; и употреба на медицински интервенции врз деца кои може да резултираат со нивна стерилизација или други трајни штети.